

REACTIE OP DE INTERNETCONSULTATIE VAN DE BELEIDSREGEL OVER COMPENSATIE VAN EIGENAREN EN GEBRUIKERS VAN BIJZONDERE BROMFIETSEN VAN HET MERK STINT VOOR SCHADE DIE SAMENHANGT MET DE SCHORSING EN INTREKKING VAN DE AANWIJZING VAN DIT VOERTUIG

Aan: het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

NAMENS: SDK KINDEROPVANG

Datum: 1 augustus 2023

Inleiding

Ondergetekende heeft met interesse kennisgenomen van de concept-beleidsregel over compensatie van eigenaren en gebruikers van bijzondere bromfietsen van het merk Stint voor schade die samenhangt met de schorsing en intrekking van de aanwijzing van dit voertuig ("**Compensatieregeling**"), de daaraan als bijlage II gehechte concept-akte van cessie en de toelichting op de Compensatieregeling, die gezamenlijk ter internetconsultatie zijn aangeboden op 10 juli 2023. Hiermee reageert deze kinderopvangorganisatie tijdig op deze internetconsultatie op basis van de standaard, maar door ons aangepaste, reactie van de Brancheorganisatie Kinderopvang.

Ondergetekende is verheugd dat een schaderegeling tot stand is gekomen op grond waarvan Stintgebruikers worden gecompenseerd voor de schade die zij hebben geleden door het handelen van het de minister van Infrastructuur en Waterstaat ("**Minister**"). Ondergetekende is het echter om zowel principiële als praktische redenen oneens met de in de Compensatieregeling opgenomen voorwaarde voor compensatie dat "vorderingen op derden" moeten worden gecedeerd aan de Staat der Nederlanden ("**Staat**"). Ondergetekende verzoekt u – samengevat – om tot aanpassing van de Compensatieregeling over te gaan. Dit wordt in deze reactie nader toegelicht (§ 2), waarna een korte conclusie volgt (§ 3).

Observaties en kanttekeningen bij de Compensatieregeling

Ondergetekende onderschrijft de verschillende in de Compensatieregeling opgenomen bestanddelen voor compensatie en de daarvoor gehanteerde bedragen. Wel meent zij dat een langere compensatietermijn meer recht doet aan de onduidelijkheid die door het handelen van de Minister is veroorzaakt en de schade die daardoor is geleden.

Ondergetekende kan de Minister bovendien niet volgen in de opmerking dat hij niet aansprakelijk zou zijn voor de schade van gebruikers van 1200W-Stints, en dat hij niet verplicht zou zijn tot vergoeding van hun schade. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State ("**Afdeling**") heeft geoordeeld dat de schade van gebruikers van 1200W-Stints in ieder geval deels aan het handelen van de Minister kan worden toegerekend. Dat de Afdeling "*gelet op de feiten in deze zaak geen ruimte [ziet] de minister voor deze groep gebruikers te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding (...)*",¹ maakt nog niet dat de Minister niet aansprakelijk zou zijn voor hun schade. Uit de uitspraak van de Afdeling volgt dat (a) de Minister onrechtmatig heeft gehandeld, (b) gebruikers van 1200W-Stints schade hebben geleden, (c) dat die schade het gevolg is van het onrechtmatig handelen van de Minister en (d) dat die schade (in ieder geval deels) aan de Minister is toe te rekenen. Gelet op de vereisten van artikel 6:162 BW mag ervan worden uitgegaan dat de Minister in individuele civiele procedures zou worden veroordeeld tot vergoeding van deze schade. Het geeft daarom geen pas dat de Minister nu het standpunt inneemt dat "een aansprakelijkheid" van de Staat voor de schade van deze gebruikers niet zou vaststaan.

Het bovenstaande werkt door in de voorwaarde die is opgenomen in artikel 3 onder d Compensatieregeling. Op grond van die bepaling komt een aanvrager uitsluitend voor compensatie in aanmerking onder de voorwaarde dat:

"de aanvrager, die om compensatie vraagt vanwege een niet aangewezen type, zijn vordering op derden, niet zijnde de Staat der Nederlanden, tot vergoeding van de waardevermindering of gevolgschade als gevolg van het niet kunnen gebruiken van een Stint of startset, ter hoogte van het bedrag dat op grond van deze beleidsregel wordt gecompenseerd,

overdraagt aan de Staat der Nederlanden door middel van de bij de aanvraag over te leggen akte van cessie, bedoeld in bijlage II."

De bepaling is met deze voorwaarde onuitvoerbaar en ontbeert praktisch nut: de uitspraak van de Afdeling betreft uitsluitend de verplichting van de Staat – en niet van derden – om de schade van Stint-gebruikers te vergoeden. Ondergetekende meent dat uitsluitend de Staat verantwoordelijk is voor haar schade en weet ook niet wie verder verantwoordelijk kan worden gehouden voor de discrepantie tussen de publicatie en het Aanwijzingsbesluit.

Ondergetekende heeft geen vorderingen op derden, zoals leveranciers of de fabrikant en meent dan ook dat er geen vorderingen op derden vallen te cederen. Uiteraard staat het de Staat vrij de kosten van deze regeling te verhalen en ondergetekende begrijpt ook het belang van de Staat te waarborgen dat zorgvuldig met gemeenschapsgeld wordt omgegaan. Daarvoor is cessie echter niet noodzakelijk, nu de wet hiervoor voldoende mogelijkheden biedt, zoals regres en subrogatie (artikel 6:10 en 6:12 BW). De cessie-voorwaarde zal vermoedelijk vooral leiden tot extra papierwerk en vragen en daarmee de drempel om aanspraak te maken op de regeling vergroten. Ondergetekende verzoekt daarom de Minister de cessie-bepaling (artikel 3 onder d Compensatieregeling) te laten vervallen.

Daarnaast vinden wij de eis ook ongepast en voelt het als misbruik maken van de machtspositie van het Rijk. De schadevergoeding is een recht, dat niet afhankelijk moet zijn van de cessie.

Slotopmerkingen en aanbevelingen

Ondergetekende juicht toe dat met de Compensatieregeling een vergoeding kan worden ontvangen voor schade die is geleden als gevolg van het handelen van de Minister. Ondergetekende kan zich ook vinden in de vergoedingscomponenten waardevermindering en gevolgschade en de daaraan verbonden bedragen voor zover de gestelde termijn. Wel menen wij dat een langere compensatietermijn voor gevolgschade meer recht doet aan de onzekerheid die het handelen van de Minister heeft veroorzaakt en de schade die als gevolg daarvan is geleden.

Ondergetekende kan zich echter niet vinden in de voorwaarde dat "vorderingen op derden" moeten worden gecedeerd aan de Staat. Ondergetekende heeft in dit verband vorderingen "op derden" – enkel op de Staat. Die kan zij niet aan de Staat cederen, hetgeen de voorwaarde zinloos maakt. De cessie is ook niet nodig om te waarborgen dat de Staat zorgvuldig met gemeenschapsgeld omgaat. Ondergetekende verzoekt daarom de cessie als voorwaarde te laten vervallen. Rest nog de opmerking dat de eis als zeer ongepast wordt ervaren en als een mes op de keel voelt voor een vergoeding waar we rechten op hebben.

Organisatie: SDK kinderopvang

Vertegenwoordigd door: JH Nusteling

Datum: 01-08-2023